

Bij de Heer blijven

Handelingen 11:23

Bij het heengaan van een vader van een groot gezin hoorden zijn kinderen hem tot hen spreken, het waren zijn laatste woorden: 'Zeg allen, dat zij bij de Heer blijven, dat zij de Heer niet verlaten en in Zijn wegen wandelen. Zeg hun ook, dat ik ze een 'tot weerziens' daarboven toeroep, want voor mij geldt: 'bij Christus te zijn is verreweg het beste'!

Deze opwekkende en bemoedigende woorden sprak hij vol liefde, tot afscheid, en hij voegde er aan toe: 'Groet ook de broeders hartelijk van mij!' Dit laatste gold de 'geestelijke familie'.

Aan ons, zijn kinderen, gaf hij de eerste aangehaalde woorden mee. Hij voelde dat wij op aarde geen vader of moeder meer zouden hebben. Wij, zoals hij het uitdrukte, die 'alleen in de wereld' zouden achterblijven. O, was er dan een heerlijker en beter woord voor ons te bedenken, dan dat éne: '... bij de Heer blijven'? Moest dát woord, door een stervende vader gesproken, ons niet altijd bij blijven, ons niet telkens weer tot de Heer Jezus terugvoeren, als wij zouden afdwalen van de Heer, in daden of gedachten?

Barnabas was een goed man, vervuld met de Heilige Geest en met geloof. Zijn hart klopte van blijdschap, toen hij het machtige werk van Gods genade zag: een grote schare werd de Heer toegevoegd. En hij werd opgewekt de gelovigen te vermanen, met een 'voornemen van het hart bij de Heer te blijven'. Zijn vreugde was, dat de zielen de Heer Jezus vonden, maar ook, dat zij dan bij Hem zouden blijven.

Is het niet treffend, dat iemand aan het einde van zijn leven niet het meest bezorgd is over het maatschappelijke geluk van zijn kinderen, maar over de toestand van hun ziel? Wat het aardse betrof, al waren er vele wolken, God zou voor alles zorgen. Maar wat de eeuwige dingen betrof, de opwekking tot ons te richten om dicht bij de Heer te blijven.

Veel ouders denken meer aan het tijdelijk geluk van hun kinderen, aan aardse voorspoed, dan aan hun zielenheil. En toch – is het heil van de ziel niet de grootste schat die wij hen voor kunnen stellen? Ook veel jonge mensen zijn bezig met het streven toe te nemen in de gunst bij mensen, druk met eigen genot en eigen welzijn, meer dan met het opgroeien in de kennis van God en Zijn gedachten. Maar hoe gezegend is het voor nu en ook voor de eeuwigheid om ons leven God welbehaaglijk en tot Zijn eer in te richten! Hoe oneindig veel belangrijker is het laatste dan het eerste!

Als wij door Gods genade het voorrecht hebben de Heer Jezus te kennen, Hem toe te behoren, en we willen in deze zondige wereld staande blijven, dan moeten wij met een voornemen van het hart bij de Heer blijven: dat is onze enige kracht. Een voortdurende gemeenschap met onze Heer en Heiland, een levendige verbinding met de ware Wijnstok geeft ware kracht, zegen en vrucht. Hij geeft de levenssappen. 'Zonder Mij kunt u niets doen' (Joh. 15:5). Hoe inniger onze gemeenschap met Hem is, hoe meer vrucht wij dragen.

Tot de Heer **komen**; het is zo nodig, het is onze behoudenis.

Bij de Heer **blijven**; het is onze levensbehoefte als gelovige. Het doet ons vervuld zijn met de vrede van God die alle verstand te boven gaat (Fil. 4:7).

De vrucht komt uit Hem, uit Zijn kracht, uit Zijn leven. Maar die vrucht komt niet, als wij niet in Hem blijven. Dat wij toch allen mochten horen naar de vermaning van de Heer en Zijn dienstknechten!

‘Hij verblijdde zich en vermaande allen met een voornemen van het hart bij de Heer te blijven’.

J.N. Voorhoeve